

MONIKA-EVELIN LIIV

väljapaistvad esinemised rahvusvahelistel ooperi- ja kontserdilavadel

“O i, teil tuleb kontsert, ega seal juhtumisi ei esine Monika-Evelin Liiv? Olen kuulnud, et ta on hea laulja, väga tahaks teda kuulda.” See on kiluke jutuajamisest vanema prouaga ühes Lääne-Eesti kontserdipaigas. Eks ta ole, laulja headust näitabki tegelikult kaks asja: kui temast on kuulnud suurtes metropolides ja kui temast räägitakse ka väikestes kohtades. See tähendab, et ta on jätnud maha endast märgi; tähendab, et ta on publiku jaoks väga tuntavalt olemas.

Monika-Evelin Liivil on olemas mõlemad mõõtmed, rahvusvaheline ja kohalik. Pärit on ta Tõrvast, Lõuna-Eesti väikelinnast, ning oma ande, sihikindluse ja suurepärase häälega on ta sillutanud endale tee rahvusvahelistele lavadele. Pole ka ime, tema võimas, dramaatiline metsosopran on maailmaklassi hää, seda on kinnitanud mitmed Eesti muusikamaailma arvamusiidrid. Ettevõtliku noore lauljana oli ta Eestist esimene, kes pärast õpingute lõpetamist Eesti muusikaakadeemias Mati Palmi lauluklassis sõandas pürgida Londonis asuva Kuningliku Ooperi juures tegutseva Jette Parker Young Artists (JPYAP) stipendiaadiks ja selle võimaluse 800 noore laulja hulgast üle terve maailma ka sai. Mis omakorda avas lauljannale tee Londoni Covent Gardeni suurele lavale, kus tema partneriteks olid säravaimad ooperimaailma tähed ja rollideks muu hulgas Flora Giuseppe Verdi “Traviatas” ja Ines “Trubaduuris”, Mércedès Bizet’ “Carmenis” ja Kunstnik Alban Bergi “Lulus”. Rahvusvaheline karjäär jätkus kontsertidega Costa Ricas, Prantsusmaal, Soomes, Rootsis, Leedus ja Venemaal. Rollipagasisse lisanudid Cherubino Mozarti “Figaro pulmas”, Olga Tšaikovski “Jevgeni Oneginis” ja Polina “Padaemandas” ning Suzuki Puccini “Madama Butterflys”. Olles praegu vabakutseline, tähendab igapäevane lauljaelu Monika-Evelin Liivile pidevat tööd koos abikaasa, pianist Dmitry Pavloviga, kellega koos valmistatakse ette kontserte, õpitakse uusi rolle. Osalemine meistrkursustel, vokaaltehnika arendamine ja muusikaline enesetäiendamine on need teetähised, mis kuuluvad iga tippu pürgiva laulja ellu sama elementaarselt nagu hingamine. Kõva töö ei ole jäänud positiivse tähelepanuta ka kodumaal Eestis. Ehk kõige rohkem hakkasimegi tema tegemistest kuulma pärast suurepärase osatäitmist Händeli ühes säravamas ja kaalukamas ooperis “Julius Caesar”, mis tuli lavale 2012. aasta algul meie rahvusooperis Estonia. Selles ooperis suisa kaht rolli lauldes – nimiosa ja Corneliat – tõestas Monika-Evelin kodupublikule, et tema ilusa tämbri hää ja korralik vokaal-

tehnika äratav vaimustust nii kuulajates kui kriitikutes. Talle anti Eesti teatriaasta auhind 2012 muusikalavastuste kategoorias just nende rollide veenva ja muusikalise kõrgetasemelise esituse eest.

Suurte lavade ja rollide kõrval ei ole Monika-Evelin ära unustanud oma väikest armsat kodukanti, kus ta oma sõnul end alati hästi tunneb. Tõrva kirikus on ta üles astunud oma ooperilauljast venna Roland Liiviga ning tõestanud oma toetajatele ja kõigile sealsetele headele sõpradele, et maailmas parimaks saamise teel ei unustata ära oma juuri. Lõpetuseks tsiteeriks veel üht tuntud eesti muusikainimest, kes siiralt soovis: “Kui saaks vaid Monika-Evelin Liivi siinmail rohkem kuulda! Ta ise vääriks seda ja samavõrd vääriks seda ka meie publik!”

Monika Helme

FOTO ERAKOGUST

